

Postbus 2894 1000 CW Amsterdam

Aan de woordvoerders asiel van de commissie Justitie en
Veiligheid

Landelijk Bureau
Postbus 2894
1000 CW Amsterdam
Telefoon (020) 346 72 00
Helpdesk (020) 346 72 50
Fax (020) 617 81 55
www.vluchtelingenwerk.nl
info@vluchtelingenwerk.nl

Datum 14 januari 2021
Betreft Brief VluchtelingenWerk Nederland – AO Vreemdelingen- en
asielbeleid 21 januari 2021
Ons kenmerk O.2.2.21-001.MK

Geachte woordvoerders,

Ten behoeve van het AO Vreemdelingen- en asielbeleid van donderdag 21 januari a.s. vraagt VluchtelingenWerk Nederland graag uw aandacht voor onderstaande onderwerpen.

Naturalisatie

De staatssecretaris heeft eind vorig jaar een voorstel tot wijziging van het 'Besluit Naturalisatietoets' in consultatie gebracht. Voorgesteld wordt om de taaleis voor naturalisatie te verhogen van taalniveau A2 naar B1, zonder aanzien des persoons. Zoals aangegeven in onze [brief](#) van 10 november jl. wordt naturalisatie [onmogelijk](#) voor veel (met name) lager opgeleide en oudere vluchtelingen, ondanks de door hen geleverde inspanningen. Terwijl naturalisatie voor vluchtelingen extra belangrijk is omdat het betekent dat zij hiermee altijd kunnen terugvallen op bescherming door de Nederlandse overheid. Door de verzwaarde eis wordt veel vluchtelingen deze bescherming ontnomen. Zij houden de nationaliteit van het land dat zij juist zijn ontvlucht uit angst voor onderdrukking door diezelfde overheid.

VluchtelingenWerk is daarom zeer verheugd over de [motie](#) Jasper van Dijk/Van den Berge die is aangenomen tijdens de behandeling van de begroting van Justitie en Veiligheid. Deze roept op om bij naturalisatie – net als bij inburgering – maatwerk toe te passen en dus rekening te houden met individuele capaciteiten. Net voor het kerstreeces heeft de staatssecretaris laten weten dat zij de uitvoering van deze motie zal betrekken bij de nog te verwachten gezamenlijke brief met minister Koolmees, die tijdens de begrotingsbehandeling van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is toegezegd.

VluchtelingenWerk doet een dringende oproep om ervoor te zorgen dat het voldoen aan de inburgeringsplicht doorwerkt voor naturalisatie en om met in achtneming van de aangenomen motie een aangepast voorstel te doen, zodat vluchtelingen die nu in onzekerheid verkeren perspectief houden op de Nederlandse nationaliteit.

Griekenland: uitvoering 'Moriadeal' en de opvang van 500 kinderen

VluchtelingenWerk maakt zich ernstige zorgen over de aanhoudende, mensonterende noodtoestand op de Griekse eilanden. Dit is een onacceptabel gevolg van het politiek wegstappen en de onwil om de situatie op te lossen. De Griekse regering heeft bij herhaling

aangegeven dat zij niet alleen verantwoordelijk wil en kan zijn voor de grote aantallen vluchtelingen en asielzoekers. Zonder een eerlijke verdeling van asielzoekers over Europese lidstaten heeft de financiële steun voor betere opvang en procedures ter plekke vrijwel geen effect. Na de [breed gesteunde oproep](#) vanuit de maatschappij en vele gemeenten om 500 kinderen op te nemen in Nederland, kwam het kabinet met het voorstel deze 500 kinderen niet hier maar op het (ook overbelaste) Griekse vasteland op te vangen, verdeeld over een periode van drie jaar. Om dit aantal waar te maken zouden de eerste kinderen alweer uitgestroomd moeten zijn uit de door Nederland opgezette opvanghuizen.

VluchtelingenWerk betwijfelt sterk of de staatssecretaris de belofte kan waarmaken dat er 500 kinderen worden opgevangen in de door Nederland georganiseerde AMV-opvang in Griekenland, aangezien de gemiddelde doorlooptijd van drie maanden die daarvoor nodig is onrealistisch is vanwege de wachttijden en overbelaste procedures ter plekke. Bovendien maken wij ons zorgen over het waarborgen van de vervolgovang en vragen wij ons af wat er gebeurt met de kinderen die 'uitstromen'. Waar moeten zij naartoe bij gebrek aan huisvesting?

Na de dramatische brand in Moria waarbij er zo'n 12.000 asielzoekers dakloos raakten, sloot het kabinet een [cynische deal](#) waarbij honderd vluchtelingen via het hervestigingsquotum werden uitgeruild tegen honderd slachtoffers van de brand. Als gevolg hiervan zorgt de gesloten 'Moria-deal' ervoor dat er honderd mensen minder bescherming in Europa vinden dan zonder de deal het geval was geweest. Uiteindelijk werd duidelijk dat de groep die wel zou komen bestaat uit vijftig Syrische statushouders en vijftig alleenstaande kinderen. De Syrische vluchtelingen(-gezinnen) die ondertussen naar Nederland zijn gebracht, zijn geen slachtoffer van de brand. Zij hadden al een verblijfsvergunning in Griekenland en waren al overgeplaatst naar het vasteland. Aan de kinderen (die nog moeten arriveren) zijn extra eisen gesteld door het kabinet: ze moeten 14 jaar of jonger zijn en uit een land komen waarvoor een toekenningspercentage van 75% of hoger geldt, wat in de praktijk betekent dat zij niet uit Afghanistan mogen komen. Het is echter bekend dat de meeste alleenreizende kinderen 15 jaar of ouder zijn en veelal over de Afghaanse nationaliteit beschikken. In Nederland wordt aan circa 60% van de Afghaanse asielzoekers een vergunning verleend.

VluchtelingenWerk vraagt zich af waarom het kabinet gekozen heeft voor het overnemen van statushouders die geen slachtoffers waren van de brand, aangezien dit niet de noodzakelijke verlichting biedt voor de overbelaste asielprocedure in Griekenland, waar mensen in de kampen eindeloos op wachten?

VluchtelingenWerk vindt het onbegrijpelijk dat het kabinet per definitie geen Afghaanse minderjarigen wilt overnemen, terwijl juist de meeste alleenreizende kinderen de Afghaanse nationaliteit bezitten en dit bovendien het gevaarlijkste land ter wereld is volgens de Global Peace Index.

Overigens benadrukken wij dat ook statushouders in Griekenland zeer kwetsbaar zijn. Zij hebben na dertig dagen [geen recht](#) meer op 'opvang' en er is nauwelijks huisvesting, waardoor hele families [op straat slapen](#). Het is daarom extra vreemd dat Nederland statushouders die in Griekenland een status ontvingen (zonder dat zij daarvan überhaupt op de hoogte waren) [wil terugsturen](#) naar Griekenland, en het tegelijkertijd vijftig statushouders overneemt onder de 'Moriadeal'.

VluchtelingenWerk vraagt het kabinet om geen statushouders naar Griekenland terug te sturen zolang zij een groot risico lopen om op straat te belanden.

Ondertussen is de situatie in 'Moria 2.0' nog slechter dan het oorspronkelijke kamp. Het staat op [met lood vervuilde grond](#); door de ligging aan zee waait er een ijskoude wind en loopt het kamp steeds onder water. Dieptepunt is de recente berichtgeving dat [baby's door ratten worden gebeten](#) en dat [één op de drie patiënten die artsen spreken, zelfmoord overweegt](#). Het is overduidelijk dat mensen in het kamp nu, per direct, geëvacueerd moet worden.

Het Europees Migratiepact waarnaar het kabinet regelmatig verwijst, biedt geen oplossing. Kern van dit 'pact' is immers dat de zuidelijke lidstaten verantwoordelijk blijven voor de procedure en opvang, waardoor er sprake blijft van onevenredig grote aantallen asielzoekers aan de buitengrenzen. Ook is de kans klein dat er op korte termijn overeenstemming zal worden bereikt over het migratiepact, als dat al lukt. Eén van de oplossingen om op korte termijn uit de impasse te komen is om samen met een groep welwillende landen de eilanden te evacueren en deze asielzoekers te herverdelen (zie ook de [brief](#) die wij in december schreven met tien andere organisaties). In antwoorden op het SO JBZ Raad van 14 december 2020 wees de staatssecretaris deze oplossing echter – wederom – van de hand.

VluchtelingenWerk dringt erop aan om per direct, met een coalitie van welwillende landen, over te gaan tot evacuatie en relocatie van de asielzoekers die nu nog klem zitten op de Griekse eilanden. Gelet op de aanhoudende en ernstige mensenrechtenschendingen, en daarop bovenop gevolgen van corona, kunnen kwetsbare asielzoekers – waaronder veel kinderen – hier geen dag langer blijven deze winter.

Wachttijden in de asielprocedure: Taskforce IND

De staatssecretaris moest eind vorig jaar duizenden asielzoekers de boodschap geven dat haar belofte om op meer dan 15.000 asielaanvragen nog voor het einde van 2020 te beslissen niet zou worden ingelost. Maar liefst 7.000 zaken worden doorgeschoven naar 2021 waardoor asielzoekers die vaak al meer dan twee jaar wanhopig wachten op de start van hun asielprocedure met lege handen achter blijven. De Tweede Kamer verzocht de staatssecretaris daarop per [motie](#) om vóór juli 2021 de achterstanden weg te werken en geen nieuwe achterstanden te laten ontstaan.

In de [brief](#) van 7 januari jl. blijkt uit niets dat dat gaat lukken. De brief omschrijft bestaande maatregelen en geeft aan dat de inzet op dezelfde voet doorgaat. Een inzet waarvan de staatssecretaris een maand geleden moest constateren dat die onvoldoende was. Van een nieuw plan is geen sprake, laat staan dat er wordt gesproken over additionele inzet of een harde deadline om eindelijk duidelijkheid te geven aan wachtende asielzoekers. VluchtelingenWerk heeft dan ook [geen vertrouwen](#) in deze nieuwe belofte en vreest dat de staatssecretaris het probleem afschuift op het volgende kabinet. Het steekt ons bovendien dat er geen helderheid wordt verschaft over de vertragingen die nu ook ontstaan bij nieuwe asielaanvragen. Uit de cijfers in de brief blijkt immers dat de IND in 2020 na 1 april in totaal 10.370 asielaanvragen ontving. Deze vallen buiten het werk van de taskforce. Daarvan zijn 4.667 aanvragen behandeld, wat betekent dat er nu al een achterstand van ca. 5.000 zaken is, en gemiddeld op 518 nieuwe aanvragen per maand is besloten. Die snelheid is veel te laag om de reguliere aankomst van asielzoekers aan te kunnen waardoor weer nieuwe overschrijdingen van de beslistermijn en achterstanden in de werkvoorraad ontstaan. De staatssecretaris wil dit jaar bovendien meer capaciteit van de IND inzetten voor het inhalen van de oude achterstanden van voor 1 april, waarbij het juist de bedoeling was dat de IND nieuwe aanvragen weer binnen de wettelijke termijn zou kunnen afhandelen. VluchtelingenWerk vreest dat de staatssecretaris het probleem op deze manier alleen maar verschuift naar nieuwe zaken, en er onvoldoende capaciteit is om zowel de achterstanden weg te werken als te voorkomen dat nieuwe achterstanden ontstaan.

VluchtelingenWerk roept de staatssecretaris op om alles op alles te zetten om de achterstallige asielaanvragen zo snel mogelijk in behandeling te nemen én met een plan te komen om te voorkomen dat er achterstanden ontstaan bij nieuwe asielaanvragen. Wij pleiten er daarnaast voor dat de maandelijkse update over het wegwerken van de achterstanden wordt uitgebreid met informatie over de actuele stand van zaken met betrekking tot de behandeling van de aanvragen van na 1 april 2020.

In onze [brief](#) aan de Kamer van 20 november jl. deelden onze grote zorgen over het tempo en de werkwijze van de Taskforce. Er is een gebrek aan voldoende opgeleide en ervaren medewerkers, en daarnaast laten de planning en logistiek te wensen over. Het verbaast ons dan ook zeer dat de staatssecretaris heeft besloten om de ervaring en expertise van de IND te bundelen met de 'innovatieve' maatregelen van de Taskforce. Van de meerwaarde van ingevoerde maatregelen als telehoren, schriftelijk horen, centrale regie voeren op de planning en het uitbesteden van deelaspecten van het asielproces aan externe bureaus hebben bij de Taskforce iis op dit moment nog niets gebleken. Telehoren is een manier gebleken om te blijven horen tijdens een pandemie – maar is tijdens een 'normale' periode geen goed alternatief voor fysiek horen. Schriftelijk horen werd in een eerdere [brief](#) van de staatssecretaris aangehaald als een verdragend element maar wordt nu gebruikt als voorbeeld van een maatregel die het 'proces optimaliseert'. Uit onze [quickscan](#) van november jl. bleek al dat ook zaken waarin de asielzoeker schriftelijk is gehoord worden doorgestuurd naar de verlengde asielprocedure (VA) – dit zijn over het algemeen de zogeheten 'kansrijke zaken'. Uit diezelfde quickscan bleek ook dat de planning van de asielprocedure door de Taskforce zonder overleg met de (voorkeurs)advocaten plaatsvindt en dat die pas relatief laat verschijnt. Door die problematische planning staat de voorbereiding door advocaten en de voorlichting die VluchtelingenWerk kan doen aan de asielzoeker onder grote druk en is het voor de asielzoeker onduidelijk wanneer zijn gehoor gepland wordt. Tot slot is het uitbesteden van deelaspecten van het asielproces aan externe bureaus en de impact daarvan op de kwaliteit van de beslissingen nog niet onderzocht.

VluchtelingenWerk roept de staatssecretaris op alle nieuwe maatregelen die zij breed wil gaan invoeren bij de IND eerst te evalueren met alle ketenpartners en pas na de uitkomsten van deze evaluaties te beslissen over het eventueel breder uitrollen van maatregelen als schriftelijk horen, telehoren en het uitbesteden van deelaspecten van de asielprocedure aan externe bureaus.

Achterstand gezinshereniging

VluchtelingenWerk waarschuwt ook voor een bijkomend probleem bij de afhandeling van procedures voor gezinshereniging. Door het wegwerken van de achterstanden zullen meer erkende vluchtelingen het komende jaar een beroep doen op hereniging met gezinsleden die moesten achterblijven omdat het te gevaarlijk was om mee te reizen naar Europa. Wij maken ons zorgen omdat in de begroting Justitie en Veiligheid een discutabel laag aantal te verwachten mvv-aanvragen voor gezinsleden van vluchtelingen was geprognosticeerd (3600) en daarmee waarschijnlijk te weinig inzet van IND-personeel beschikbaar is. Nu al blijkt uit de [brief](#) van 8 januari jl dat de wettelijke beslistermijnen worden overschreden.

VluchtelingenWerk roept de staatssecretaris op met een plan te komen dat uiteenzet hoe ze er voor gaat zorgen dat de voorziene forse toename in het aantal procedures voor gezinshereniging vlot behandeld gaan worden. Dit plan moet minimaal in additionele capaciteit voor de IND voorzien en zou ook in bredere zin een scan moeten bevatten van de middelen die andere ketenpartners nodig hebben door het nu versneld wegwerken van de achterstanden.

Gevolgen van de COVID-19-pandemie op gezinshereniging

Daarnaast schrijft de staatssecretaris in de [brief](#) van 8 januari jl. dat de ambassades wegens de COVID-19-pandemie nog steeds kampen met een beperkte capaciteit en dat gezinsleden vanwege de reisbeperkingen ambassades niet altijd kunnen bereiken. Daardoor hebben veel gezinsleden hun visum niet tijdig kunnen ophalen of hebben zij er niet tijdig mee kunnen reizen. In plaats van de termijn verder te verlengen of de ambassade alsnog toestemming te verlenen een nieuw visum af te geven, kiest de staatssecretaris ervoor de vluchtelingengezinnen nog langer gescheiden te houden en hen te verplichten een nieuwe aanvraag in te dienen, waarbij sommigen (Amv's die 18 zijn geworden of na het missen van de deadline van drie maanden) zelfs opnieuw leges moeten betalen.

VluchtelingenWerk vindt deze beslissing onbegrijpelijk en de term 'coulanceregeling' ongepast. Typerend is het zorgelijke beleid ten aanzien van de gezinsleden die vast zijn komen te zitten in het oorlogsgebied Tigray in Ethiopië. Daar bevinden zich vluchtelingenkampen waar veel gezinsleden verblijven van vluchtelingen die Eritrea al zijn ontvlucht. De ambassade in Addis Abeba heeft het DNA-onderzoek voor gezinshereniging weer hervat, maar de gezinsleden krijgen slechts vier weken de tijd om de ambassade te bereiken. Lukt dit niet, dan zal de IND de aanvraag afwijzen en moet een nieuwe aanvraag worden gedaan.

VluchtelingenWerk roept de staatssecretaris op om de hereniging van vluchtelingengezinnen niet verder te vertragen of zelfs onmogelijk te maken door hen te dwingen nieuwe aanvragen in te dienen wanneer zij buiten hun schuld de gestelde termijnen niet kunnen halen.

Tekort opvangplekken COA

Het huidige capaciteitsprobleem in de opvang is veroorzaakt door grote achterstanden bij de IND. Hierdoor zitten er op dit moment nog steeds duizenden asielzoekers in de Azc's die wachten op de start van hun procedure. Het dient voorkomen te worden dat de negatieve effecten worden afgewenteld op asielzoekers door hen in crisisnoodopvang te laten verblijven en zo weer veelvuldig te moeten verhuizen. Als tijdelijke noodoplossing zou de logeeregeling kunnen worden uitgebreid (mits een goed verloop van de asielprocedure blijft gewaarborgd) en hotels gehuurd kunnen worden. Maar vooral moet worden ingezet op het financieel mogelijk maken van snelle uitbreiding van kleinschalige opvang verspreid over het land, zodat eindelijk invulling gegeven wordt aan de lange termijn verbetering van de opvang zoals beoogd in het Regeerakkoord. Kleinschalige opvang zal ook voor gemeenten een aantrekkelijker alternatief zijn. Bovendien kunnen statushouders zo een goede start maken in de gemeente waar ze al hun netwerk hebben opgebouwd. Daarbij is ook van belang dat de ondergrens van minimaal 300 bewoners voor de nieuw te vormen regionale opvanglocaties wordt losgelaten zodat gemeenten meer mogelijkheden hebben om geschikte locaties gericht op participatie en integratie aan te bieden. Ook nareizigers en hervestigde vluchtelingen kunnen in afwachting van hun huisvesting aldus in of vlakbij hun huisvestingsgemeente worden opgevangen.

Bovendien pleit VluchtelingenWerk er al langer voor om te stoppen met het leggen van Dublinclaims voor zogenaamde 'veiligelanders'. Dit zou voor een aanzienlijke verlichting zorgen in de opvang, zoals al uitgelegd in onze [brief](#) van 13 februari 2020.

VluchtelingenWerk vindt dat de oplossing voor het nijpende opvangprobleem vooral gevonden moet worden in de snelle uitbreiding van kleinschalige opvangvoorzieningen voor de grote aantallen kansrijke asielzoekers en statushouders in de opvang.

Taakstelling huisvesting statushouders

Gemeenten staan komend jaar voor de opgave om 27.000 vergunninghouders te huisvesten. Dit is fors meer dan dit jaar, een jaar waarin de taakstelling juist uitzonderlijk laag was vanwege de problemen bij de IND. Uiteraard is VluchtelingenWerk blij dat de IND dit jaar meer verblijfsvergunningen verwacht af te geven. Dat zou immers betekenen dat er voor vele kansrijke asielzoekers een einde komt aan de lange onzekerheid als gevolg van de grote achterstanden bij de IND. De huisvesting zal in veel gemeenten echter niet vanzelf gaan en extra inzet vragen van alle betrokken partijen. Bovendien is de hoge fluctuatie in aantallen ditmaal niet te verklaren door een hoger aantal asielzoekers maar door de capaciteitsproblemen bij de IND. In de jaren 2015-16 hebben gemeenten, woningbouwcorporaties en andere betrokkenen echter laten zien dat met een dergelijke extra inzet en specifieke landelijke ondersteuning een vergelijkbare huisvestingsopgave kan slagen. Door diverse ministeries, de VNG en het IPO (Interprovinciaal Overleg) wordt een set ondersteuningsmaatregelen samengesteld¹. VluchtelingenWerk Nederland heeft in een brief aan de LRT (Landelijke Regietafel Migratie en Integratie) o.a. gepleit voor het formeren van een landelijk projectteam om gemeenten en andere relevante partijen te ondersteunen bij de realisatie van de hoge taakstelling. In het verleden hebben o.a. de [‘Taskforce Thuisgeven’](#) en het [‘Platform Opnieuw Thuis’](#) hun nut bewezen door de huisvesting van vluchtelingen hoog op de agenda te houden en betrokken partijen te inspireren en stimuleren bij de uitvoering van deze taak.

Capaciteit BRP-straten

VluchtelingenWerk krijgt signalen uit de praktijk dat de uitplaatsing van statushouders vertraging oploopt door de grote achterstanden bij inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP) en afgifte van verblijfsdocumenten met de juiste gegevens. Uitplaatsing is niet mogelijk zonder goede BRP-inschrijving en een verblijfsdocument met de juiste gegevens omdat anders geen voorzieningen kunnen worden opgestart. Voor het wegwerken van de grote achterstanden bij de zogeheten BRP-straten zijn extra financiële middelen en een uitbreiding van de capaciteit van de ketenpartners zoals IND en het COA nodig.

VluchtelingenWerk pleit er met klem voor om verschillende categorieën spoedzoekers niet tegen elkaar uit te spelen en te zorgen voor voldoende huisvesting voor alle woningzoekenden. Urgentie is geboden na de laat aangekondigde taakstelling voor 2021 en het grote belang dat vluchtelingen integreren en participeren in de samenleving.

VluchtelingenWerk pleit bovendien voor het uitbreiden van de capaciteit in de BRP-straten en het instellen van een Taskforce huisvesting met daarbij opnieuw een Werkgroep procesverbetering met betrokken stakeholders die opnieuw de knelpunten kunnen oplossen.

Bahrein

Door meerdere fouten in het beslisproces bij de IND is de Bahreinse asielzoeker Ali al-Showaikh onterecht uitgezet en in Bahrein tot een levenslange gevangenisstraf veroordeeld. In het publiek gemaakte [onderzoeksrapport](#) van de Inspectie Justitie en Veiligheid ziet VluchtelingenWerk dit bevestigd. Ondertussen zit Al-Showaikh al sinds oktober 2018 onterecht vast in de cel in Bahrein, terwijl volgens de staatssecretaris zijn zaak “zorgvuldig” is afgehandeld. In de [brief](#) van 24 november jl. wordt gesteld dat de IND “alle gebruikelijke stappen” heeft gevolgd, maar de Inspectie oordeelde niet over de *kwaliteit* van die procedure, terwijl dat juist te wensen overliet. Uit het rapport blijkt namelijk dat een cruciaal onderdeel van het asielverzoek niet is onderzocht terwijl hier wel aanleiding voor was. De broer van Al-Showaikh kreeg eerder asiel in Duitsland en

¹ Zie de [brief](#) van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid en de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 3 november jl.

werd door de Bahreinse autoriteiten gezocht, waardoor ook Ali niet meer veilig was in Bahrein. De Inspectie constateert dat er meer informatie beschikbaar was over politiek activisten in Bahrein en hun familieleden die vaak doelwit worden maar dat deze informatie door de IND niet bij de beoordeling is betrokken, terwijl de IND verplicht was dit nader te onderzoeken. Dit sluit aan op de [kritiek](#) van de Nederlandse ambassadeur in Bahrein die niet betrokken werd bij deze zaak. Ook blijkt dat Ali in zeven (!) gesprekken met de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) aangaf niet veilig naar Bahrein terug te kunnen, maar wel vrijwillig naar Iran wilde vertrekken. De staatssecretaris geeft in algemene zin aan dat DT&V het paspoort ter beschikking stelt wanneer dit noodzakelijk is voor de concrete voorbereiding om vrijwillig te kunnen vertrekken, maar de Inspectie constateert dat dit in deze individuele zaak niet gebeurd is. Al-Showaikh wilde een visumaanvraag indienen, maar DT&V weigerde mee te werken en stelde zijn paspoort niet beschikbaar. Op het laatste moment kwam bovendien aan het licht dat Ali door de Bahreinse autoriteiten gezocht wordt. De IND wees dit echter direct af omdat het bewijsstuk hiervoor een kopie betrof. Tijd om het originele document te bemachtigen kreeg Ali niet, want hij werd nog dezelfde dag uitgezet.

VluchtelingenWerk vraagt de Nederlandse overheid er alles aan te doen om dhr. Al-Showaikh vrij te krijgen. Daarnaast zou de kwaliteit van de beslissingen van de IND op bovenstaande punten betrokken moeten worden bij de aangekondigde doorlichting van de asielketen. Deze zaak is aanleiding tot ernstige zorgen over het lot van andere asielzoekers die om persoonlijke redenen vluchten, zoals politiek activisten, journalisten of bekeerlingen.

Wij hopen dat u onze inbreng kunt gebruiken in het debat met de staatssecretaris. Voor vragen of een toelichting zijn we uiteraard beschikbaar.

Met vriendelijke groet,

Sander Schaap
Manager Belangenbehartiging

cc Mevr. A. Broekers-Knol, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid